

EU:s tvivelaktiga läxor om demokrati

Läxor om demokrati?

Om en kubansk sångare skulle få för sig att hans land inte är en diktatur, om en annan berömmar Kubas internationalistiska medicinska bistånd eller om en tredje hälsar på landets president Diaz-Canel i samband med en konsert, ja då ställs deras framträdanden i Miami in och man försöker att krossa deras karriärer.

För att undvika ett ödeläggande av karriären måste artisterna neka till allt detta och istället uttala sig mot Kubas regering, i alla tonarter, och be om förlåtelse av maffian i Miami.

Att EU:s ambassadör i Kuba, Alberto Navarro, fick för sig att underteckna ett brev till president Biden tillsammans med 800 andra personer där de ber om ett slut på blockaden, utlöste en politisk och medial skandal. Krav på hans avsättning och ett slut på hans diplomatiska karriär restes. För att undvika detta måste ambassadören uttrycka ånger, be om ursäkt och säga att det var "ett dåligt politiskt beslut", ja "ett misstag".

Alltså det skulle vara ett misstag att be presidenten för imperiet att uppfylla den resolution som FN:s Generalförsamling med överväldigande majoritet antagit 28 gånger. Inklusivt EU-ländernas egna röster.

Sådan är den politiska frihet som krävs av Kuba: att lyda de som styr världen utan att klaga

Låt oss se hur påtryckningarna varit mot EU-ambassadören Navarro: Den kubanskamerikanska ultrahögern och de interna "dissidenterna" gav upp ett ramaskri efter brevet till Biden. Deras allierade, högern i EU-parlamentet skriver ett brev till Josep Borrell, chef för EU:s utrikespolitik, med krav på avskedande av Navarro. De stora medierna är de nödvändiga rösterna för att utöva påtryckningarna. De skriver: "De kräver att ambassadören avgår." Och: "Flera EU-parlamentariker kräver av Borrell att han avsätter ambassadören." Vidare: "Pressen på Borrell att sparka ambassadören växer." Det är bara några av rubrikerna.

Medan brevet från högern får stor publicitet, så nämner medierna knappast alls ett brev till stöd för Navarro som undertecknats av ledamöter från vänstern. Och som experter låter medierna organisationer som "Observatorio Cubano de Derechos Humanos" med säte i Madrid, föreslå en "omprövning av relationerna mellan Europa och Havanna".

Om man vet att denna organisation årligen får 370 000 dollar från USA:s regering förstår man vad detta skulle betyda: Att bryta det nuvarande avtalet om samarbete och politisk dialog mellan EU och Kuba för att återgå till en politik av sanktioner mot Havanna. [Samma politik som "liberalerna" i Civil Rights Defenders, KD med flera driver i Sverige].

Det skulle också innebära att de återkommande samtalen "om dialog om mänskliga rättigheter" skulle ställas in. Under dessa samtal diskuterades mänskliga rättigheter i Kuba men också i EU. Kritik mot Kuba framfördes, medan Kuba ställde krav till exempel mot

?'diskriminering, främlingsfientlighet och intolerans i Europa.' Denna ömsesidighet, med krav och kritik från båda hållen, tystas ner i nyhetsbyråernas och de europeiska mediernas rapportering, där enbart kritik mot Kuba refereras.

Medan ?dissidenter? som Berta Soler, José Daniel Ferrer och Guillermo Fariñas blåser upp kritiken mot ambassadör Navarro talar de tyst om att de lobbade för de 242 nya sanktioner mot Kuba som Trump infört och att de till och med förordade en militär invasion av sitt eget land.

Det finns annat som hetsat upp högern, förutom brevet mot blockaden som Navarro undertecknade. Nämligen att han deklarerade att ?Kuba är ingen diktatur?, att ?det finns inga perfekta samhällen? och att vi från Europa ?inte ska ge lektioner till resten av världen.? Härmed erkände Navarro att påtvingandet av politiska modeller från Europa är en oförsvarlig akt av kolonialism. Givetvis är det en svår synd att erkänna något sådant.

Detta sade till Navarro ?Cubaneet?, som långt ifrån är ?ett oberoende kubanskt medium?, som pressen skriver. Det är en webbplats som årligen finansieras med 225 000 dollar från Vita Huset och ett medium som också försvarar blockaden av ön.

Ambassadör Navarro överskred ytterligare en röd linje: han berömde det kubanska medicinska samarbetet med Europa i kampen mot Covid-19. ?När pandemin är över så blir ett av de kvarstående spåren ett exempel på solidaritet som Kuba visar?, sa han. Ett uttalande som utan tvekan slår mot smutskastningskampanjen mot de kubanska medicinska brigaderna.

För några dagar sedan talade EU:s utrikespolitiska chef Josep Borrell om Bolivia. Han betecknade det som ?oroande? att de som stod bakom statskuppen 2019 anhölls. Borrell krävde en ?transparent juridisk process, utan politiska påtryckningar?. Vi påminner om att EU erkände kuppregimen vars saldo är 37 dödade i protester mot den. Då kom inte liknande uttalanden. Ännu en av de demokratiska lärdomar som EU ger Latinamerika.

Cubainformacion 210319 (med utförliga källhänvisningar i originalet)

El embajador europeo y la guillotina democrática

Gillar du det Svensk-Kubanska Föreningen gör?

Vill du bidra till kampen mot den omänskliga blockaden?

Swisha en 20:a eller valfri summa till

123 589 0975 eller Pg 40 54 11 ? 0

Ett ännu mer betydelsefullt stöd är medlemskap!

Ange namn, e-post, adress och skicka 300 kr för ett års medlemskap (150 för pensionärer, arbetslösa och studerande)